

[Skatteministeren]

Et produktionsselskab, der omlægger sin produktion i forbindelse med ejerskifte, vil være ophørt med sin hidtidige virksomhed og har derfor tabt det gamle underskud, uanset at den ene produktionsomlægning var nødvendig for at få virksomheden til at give overskud. Lad os nævne som eksempel en møbelfabrik, der går over til at producere elementkøkkener. Tilsvarende vil et selskab, der driver to virksomheder, tabe underskuddet, hvis den ene virksomhed afhændes eller ophører. Det er umuligt at fastlægge grænsen for, hvornår en produktionsomlægning skal anses for ophør af hidtidig virksomhed, og det vil give anledning til en betydelig retsusikkerhed.

Jeg lægger derfor stor vægt på, at der fortsat er mulighed for at fremføre underskud i overskud af erhvervsvirksomhed, og det kan også være en kommentar til hr. Glistrups tårefremkaldende fremstilling af situationen i erhvervslivet. Den kritik, hr. Glistrup fremsatte, kunne muligvis med rette rettes imod Socialdemokratiets forslag, men den kan i hvert tilfælde ikke med rette rettes imod regeringens forslag, fordi der netop, som jeg har understreget flere gange, efter regeringens forslag fortsat vil være mulighed for at fremføre underskud i overskud af erhvervsfølsom virksomhed. Det vil altså sige, at disse trængte mennesker, som hr. Glistrup i rørende vendinger talte om, om jeg så må sige, vil kunne sælge deres underskud, blot der er tale om normal videreførelse af sund produktionsvirksomhed. Det er jo kendsgerningen om regeringens forslag, og derfor er der slet ikke noget hold i hr. Glistrups påstande for så vidt angår regeringens forslag.

Endelig var der en række bemærkninger om forbindelsen mellem regeringens lovforslag og Skattelovrådets initiativ vedrørende beskatning ved konkurs og akkord. Skattelovrådet er jo ganske rigtigt fremkommet med en sådan udtalelse og foreslår en generel fastsættelse af regler for, hvordan de skattemæssige forhold for personer og selskaber skal ordnes ved konkurs, akkord eller gældssanering, og sigtet er bl.a. at lette forholdene for konkursboerne og de personlige fallenter.

Forbindelsen til de tomme selskaber, som vi taler om i dag, opstår ved, at sådanne selskaber i flere tilfælde har opnået en akkord, hvorved gælden i selskabet blev helt eller delvis fjernet. Akkordfordelen er efter gældende praksis skat-

tefri og reducerer derfor ikke selskabets skattemæssige underskud, uanset at den akkorderede gæld kan have været udgifter, der er trukket fra i skatteregnskabet.

Som en del af Skattelovrådets forslag indgår, at gældsregeringen reducerer eventuelt skattemæssigt underskud krone for krone, og dette vil jo i mange tilfælde reducere de underskud, der kan overdrages i form af tomme selskaber.

En reduktion af underskud ved akkord vil til gengæld næppe være en tilstrækkelig foranstaltning for at stoppe det, man kunne kalde spekulation i tomme selskaber – det tror jeg hr. Stavad må give mig ret i – og selv om der derfor selvfølgelig er en forbindelse imellem Skattelovrådets udtalelser om beskatning ved konkurs og akkord, er det ikke sådan, at det ene stiller sig hindrende i vejen for det andet. Når der er et ønske om at stoppe det, som jeg vil kalde den rene skattemæssige spekulation i underskud, vil det under alle omstændigheder være nødvendigt at fremkomme med dette lovinitiativ, og det er baggrunden for, at regeringen har fremsat sit forslag. Men jeg afviser ikke, at der selvfølgelig er en sammenhæng, sådan som jeg her har beskrevet den.

Som svar på det spørgsmål, der er stillet om, hvilke overvejelser regeringen gør sig, kan jeg sige, at jeg straks efter at være blevet skatteminister er gået i gang med at studere Skattelovrådets udtalelse. Jeg kan ikke på nuværende tidspunkt tilkendegive, hvordan jeg i alle detaljer vil forholde mig til de anbefalinger, der er kommet. Men det er da et spørgsmål, som jeg på et senere tidspunkt meget gerne vil vende tilbage til.

Stavad (S):

Jeg vil godt sige til skatteministeren, at jeg har lidt svært ved at finde ud af, hvad det var for et lovforslag, skatteministeren kommenterede. Det kan ikke have været det socialdemokratiske, for skatteministeren havde et eksempel med en møbelfabrik, der går over til i stedet for at fremstille elementkøkkener, og mente, at det skulle være noget, der gav anledning til problemer. I det eksempel, ministeren nævnte, var der eksempelvis intet ejerskifte, det var altså ikke sådan, at aktierne skiftede hænder, og derfor var der intet problem. Derudover er jeg da helt sikker på, at med den definition, som ministeren selv henviste til ligger i investerings-